

[Nørlund.]

til de Sager, der nævnes i Konventionens Formaaalsparagraf. Vi har prøvet at arbejde for Ligelønsprincippet for Tjenestemændenes Vedkommende, men fik vore Ændringsforslag stemt ned dengang. Vi har fremsat Forslag om Moderskabshjælp, men paa Trods af, at der i sidste Samling blev givet Meddelelse om, at et saadant Forslag paa Grundlag af Befolkningskommissionens Betænkning vilde blive fremsat fra ministeriel Side, er dette ikke sket, og man har overhovedet ikke bragt vort Forslag til Behandling. Vi har ogsaa fremsat Forslag om Eengangshjælp til Aldersrentemodtagere, men heller ikke det er blevet bragt til Behandling.

Paa denne Baggrund synes jeg ikke, man kan give det ærede Medlem Hr. Bundvad Ret i, at man altid har vist Vilje til saglig Behandling af Lovforslag, som tilsigtede de samme Ting, som staar i den højtidelige Indledning til Konventionen. Naar man saa ved denne Lejlighed har følt sig foranlediget til at dreje Drøftelserne om denne Konvention ind paa de Baner, som det er sket ved Fremsættelsen af den foreliggende Paastand paa motiveret Dagsorden, ser vi os paa Baggrund af Regeringens Holdning til vore Forslag ikke i Stand til at tage anden Holdning end at stemme for den fremsatte Paastand paa motiveret Dagsorden.

Paul Holt: Jeg er fuldstændig klar over, at Tingets Tid er kostbar, men naar man ved en Ratifikation som denne, hvor det danske Folk paatager sig visse Forpligtelser, gaar ind paa visse Kravs Gennemførelse, finder jeg, at det er paa sin Plads, at man fra Regeringen faar et Tilsagn om, at den er villig til paa et bestemt Punkt, der netop er omtalt i den paagældende Overenskomst, at gennemføre, hvad der er i Overensstemmelse med denne Overenskomsts Indhold. Vi ser saaledes paa det, at det er en Nødvendighed, at Regeringen giver et Tilsagn om, at man vil tage dette Spørgsmaal op til en alvorlig Overvejelse.

Som jeg sagde i mit lille Indlæg, er jeg klar over, at dette Spørgsmaal kan ikke ordnes fra den ene Dag til den anden, og derfor er jeg meget skuffet over, at Regeringen ikke kan modtage den fremrakte Haand og give et Tilsagn om, at den virkelig forstaar, at her ligger et Problem. Det er ganske givet, at selv om den nuværende Maade at lønne f. Eks. Statens Tjenestemænd paa paa mange Maader imødekommer

et Behov, saa er der sket dette hver Gang, vi har været inde paa disse Spørgsmaal, at Problemet om Ligeløn er blevet rejst, og det vil ogsaa blive rejst i anden Forbindelse, f. Eks. i Forbindelse med Forslaget til den saakaldte Ungkarleskat. Her vil det Spørgsmaal atter blive rejst, i hvilken Udstrækning Staten skal aflønne efter ydet Arbejde, og i hvilken Udstrækning man paa anden Maade skal søge at lette Forsørgerbyrden.

Jeg er som sagt meget skuffet over, at den højtærede Minister ikke har kunnet give Tilsagn om at ville arbejde med dette Problem, der virkelig er et Problem, og som presser paa, og jeg maa ogsaa sige, at jeg er skuffet over, at nogle af Rigsdagens Partier, der nu har haft Lejlighed til at udtale sig, ikke synes rigtig at være oplagt til at tage fat paa Problemet. Jeg maa derfor fastholde det Forslag om motiveret Dagsorden, som vi har fremsat.

Arbejds- og Socialministeren (Sønderup): Jeg synes, det er en ganske urimelig Fremgangsmaade, at Rigsdagen først i Almindelighed, som af mig foreslaaet, skal ratificere den Statut, der her er Tale om, og at Dansk Samling dernæst vil forsøge paa gennem en Dagsorden yderligere at faa Ratifikationen understreget. Det er at bibringe Udlandet den Opfattelse, at man ikke kan stole paa Rigsdagens Vedtagelse, men at man yderligere maa have den understreget gennem en Dagsorden. En saadan Fremgangsmaade er, synes jeg, i høj Grad krænkende for Tingets Værdighed.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Paul Holt har Ordet for en kort Bemærkning.

Paul Holt: At det skulde være krænkende for Tingets Værdighed at tage Stilling til det Spørgsmaal, som her er fremført, kan jeg ikke fatte. Der er i Indledningen til den Overenskomst, her er Tale om, udtrykkeligt fremhævet et ganske bestemt Princip, og derfor kan jeg ikke se, at der skal ligge mere i vor Aktion, end at Rigsdagen bemærker, at her er der Tale om et nyt Princip, som man ønsker indført i Lovgivningen.

Jeg forstaar imidlertid den højtærede Minister paa den Maade, at han altsaa erkender, at der foreligger et Problem, som bør tages under Overvejelse, thi naar den højtærede Minister siger, at det i og for sig